

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

માનવ તંત્રી શ્રી કાન્તિલાલ લે. દોશ્યા એમ. એ.

પ્રકાશક : શ્રી નૈત આત્માનંદ સભા—બાવનગર.

આત્મ સંવત ૬૨

વીર સંવત ૨૫૧૩

વિકામ સંવત ૨૦૪૩

પોષ

જન્મયુઆરી

૧૯૮૭

પુસ્તક : ૮૪

અંક : ૩

આ નું કે મણિ કો

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
(૧)	આત્માને પરમાત્મા અનાવનારી આરાધના	પ. પૂ. આ. મ. શ્રી કુંદુંદસૂરીશરળ મ.સા.	૩૩
(૨)	કણ્ઠ પિશાચિની	લે. શરીકાન્ત મ. મહેતા	૩૬
(૩)	શ્રી પંચસૂત્રકમ્બ એક પરિચય	લે. કે. જે. હોશી	૪૧
(૪)	ભગવાન મહાવીરની તલસ્પત્રી અહિંસાની દસ્તિ	રાધ્રસંત મુનિશ્રી નગરાજશ્રી	૪૨
(૫)	પંચસૂત્રનો સાર	—	૪૪
(૬)	સમાદોચના	—	૪૬
(૭)	સમાચાર	—	૪૮

આ સભાના નવા આજીવન સહ્યો।

✓ શ્રી રસીકલાલ હીરાચંદ શેડ-ભાવનગર
 ✓ શ્રી ભોગીલાલ ભાણુલભાઈ શાહ-ભાવનગર
 ✓ શ્રી હર્ષદરાય હીરાલાલ શાહ-ભાવનગર

સભા સમાચાર

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા યોજિત

ધોઘા તીર્થ યાત્રા

સંવત ૨૦૪૫ના માગશર શુદ્ધ તીજુ તેરશને રવિવાર તા. ૧૪-૧૨-૮૬ના રોજ ધોઘા તીર્થ ઉપર યાત્રા કરવા જવા માટે આ સભાના સહ્યોને આમંત્રણુ આપવામાં આંદ્રું હતું. ખાડું જ સારી સંજ્યામાં સહ્યોને લાલ લીધા હતો. સવારના આવેલ સહ્યોને ચા-નારતો વિગેરે આપવામાં આંદ્રા હતા. આવેલ સહ્યોને સ્નાત ભણુંદ્રું. રાગ રાગણી પૂર્વિક પુલ ભણુંવવામાં આવી. અપોરના આશરે ત્રણેક વાગે સમૂહમાં સહુંએ આનં પૂર્વિક કોજન લીધું હતું. આવો અનુપમ લાલ આપનાર સણી ગૃહસ્થોનો ખૂબ જ આભાર.

“ નવાંડા પાર્વિનાથ જ્યવંત રહો ”

तंत्री : श्री कान्तिलाल के. होशी योग. ए.

वर्ष : ८४] ● वि. सं. २०४३ पैष : जन्युआरी-१९८७ ● [अंक : ३

● એમાંમાણે પરમાંમાણ બગાવળારી આરાધણી

● લે. પ. પુ. આ. મ. શ્રી કુંદકુંદસૂરીધરજ મ. સા.

પરમાપકારી શાસ્ત્રકાર અગ્રંતો ફરમાવે
છે કે પ્રભુના નામના જાપથી, પ્રભુની આર્દૃતિના
દર્શન, પૂજન ધ્યાનાદ્વિધી તથા પ્રભુમાં રહેલ
ઉત્તમોત્તમ કરણું પરોપકારાદિ શુણેના અનુ-
ચિંતનથી પ્રભુની સાથે સાધકનો સંબંધ સારી
રીતે બંધાય છે. અને તે દ્વારા સાધક જ્યારે
અલેદગાવ સુચી પહોંચે છે, ત્યારે પોતે જ પર-
માત્રમ સ્વરૂપ બની જાય છે.

ઉપકારક આ વિધાન પર આપણે ઉંડાણુંથી
વિચારીએ :-

પહેલા પ્રભુના નામના જાપની વાત છે.

“જેને જેનો જપ, તેને તેનો જપ”

જપ એ માત્ર શાખિક કિયા નથી. પરંતુ તેની
લીતરમાં સાધકનો પ્રભુ માટેનો જાવ પણ હોયછે. છે.

જે વસ્તુ યા વ્યક્તિનો અભાવ યા વિરષ
માણુષને સાતતો હોય છે, તે વસ્તુ યા વ્યક્તિ-
નો જપ તે જપતો હોય છે.

સર્વે પ્રકારના જપમાં પરમતારકશી અરિ-
હંત પરમાત્માના “નમો અરિહંતાણુ” નામનો
જપ ઓછ છે, કારણ કે આ જપ જીવનાં અપને
પૂરો કરે છે. તેવી સ્વાસ્થાવિક તેની શરીકત છે.

જપના મુગદ્ય પ્રકાર તણું છે, માનસ, લાઘ્ય
અને ઉપાંશું.

જપની શરૂઆત ભાગ્ય જપથી થાય છે.
તે માનસમાં પહોંચ્યા પછી છેદ્વા અજ્ઞા-
જપમાં હોય છે. શાસ જેણું સહજ રીતે, પર-
માત્રમાનું નામ ચાલુ રહે તેને અજ્ઞાજપ હો-

જ્યે માટે ચોગ્ય સ્થળ, વાતાવરણ, આસન તથા ઉપકરણો જરી છે.

તેમજ જ્યે પૂર્વે શિવમસ્તુ સર્વ જગતની લાવના વડે ચિત્તને શુદ્ધ કરવું પડે છે. શુદ્ધ વચ્ચે પર રંગ બરાબર એસે છે. તેમ શુદ્ધ ચિત્ત પર જાપની છાપ બરાબર ઉપસે છે અને એવો જ્યે ન્રિવિધ તાપતું નિવારણ કરે છે.

જે સાધકને ભગવાનના નામનો જ્યે ગમે છે. તેને તેમની મૂર્તિના દર્શન સિવાય ચેતનથી પડતું.

શ્રી અરિહંત પરમાત્માની પરમ ઇવ્યાણુકારી કષ્ટભાગતમતાતું અનુપમ દર્શન તેમની મૂર્તિના દર્શન કરવાથી થાય છે.

તે મૂર્તિ શાન્તાકાર હોય છે, નિઃસ્તંદ સુદ્રા મંહિત હોય છે. પદ્માસનસ્થ હોય છે. સ્વી સંગ રહિત હોય છે. શાખાહિ રહિત હોય છે. તેની સમબ્રાહનામાં પરમાત્મભાવ હોય છે. પૃથ્વું ન પડે કે સમાતભાવ ડેને કહે તેથે સચોટ અનુભવ તેના દર્શન કરનારા સાધકને થાય છે.

દર્શણ દેહનું દર્શન કરવે છે. શ્રી જિનપ્રતિમા આત્માતું દર્શન કરવે છે. એટલે દર્શણથી દૂર રહેનારા મહાત્માઓ પણ શ્રી જિનપ્રતિમાના દર્શન કર્યો સિવાય અચિત્ત જગ પણ વાપરતા નથી.

નસીબ સારું હોય છે. તો પ્રભાતમાં સારા માણસતું માં જેવા મળે છે. તો પ્રભાતમાં શ્રી જિનરાજ તુદ્ય શ્રી જિનપ્રતિમાનાં દર્શન કરનારા મહા ભાગ્યરાણી જ ગણાય.

પ્રયેક સુમલુષ્ઠ સાધકને શ્રી જિનપ્રતિમા પ્રયે અસાધારણ દનેહ હોય છે. એટલે તે હુમેશા એમ જ માનતો હોય છે કે શ્રી જિનપ્રતિમાનાં દર્શન કરનારા અરેખર મહા ભાગ્ય શાળી છે.

પ્રલુના નામના જ્યથી જે લાવ-નિકિટા

જન્મે છે, તેમાં વધુ સુફળતા શ્રી જિનપ્રતિમાના દર્શન કરવાથી આવે છે.

એટલે મુક્તિપાસુ આત્મા કેવળ દર્શનથી ન ધરાતા પૂજામાં પરોવાય છે.

પ્રલુના પૂજા કરવા મળે તેનાથી વધુ ચઠિયાળો કર્યો અવસર હોઈ શકે? એમ ચિંતનથો સુસુક્ષુ હાથમાં છણશ લઈને પ્રતિમાળને પ્રકાલ કરે છે ત્યારે તેના ઝાંબાડે-ઝાંબાડે ભાવ શીતળતાની લહેર ઇલાઈ જાય છે. પૂજા માટે ચંદ્ર કેસર ધસતાં તેનો પૂજાનો લાલ એવો ઉચ્ચય બને છે કે ભવોભવનાં સંચિત ઘણા ઝોનેસા કુચચશાણુનીડળી જાય છે અને જ્યારે તે કેસરની વાટકીમાં પ્રેતાની શુદ્ધ આંગળીને અચ્છાગ માળે છે. જ્યારે તેનો હર્ષ સીમાતીત બની જાય છે. એને પૂજા કરતાં તો તે નાનશિખ લક્ષ્ણ અનુભવ જ અનાહદ ઉપકાર કર્યો છે.

શ્રી જિનપ્રતિમાને સાક્ષાત્ શ્રી જિનરાજ તુદ્ય કહીને શાખાકાર ભગવતોએ આપણા ઉપર જ અનાહદ ઉપકાર કર્યો છે.

એને તેમનું આ વિધાન સોટચનું હોવાને સચોટ અનુભવ ભાવપૂર્વક ઉત્તમ દ્રોધી પૂજા કરનારા સુસુક્ષુને થાય છે.

ઉત્કૃષ્ટ શાન્તરસના ઉત્કૃષ્ટ પરમાળુણોથી અનેલી શ્રી જિનરાજની કાયા જેવી જ તંદ્રો-શ્રીની પ્રતિમા હોય છે. એટલે તેના દર્શન કરવાથી મોહનના હણીઆ વેરવિઘેર થાય છે. આત્માને મોકણાશ પ્રાપ્ત થાય છે.

શ્રી જિનપૂજા એ કુળાચાર હોબા ઉપરાંત અપૂજય પદાર્થોની પૂજા કરવાના મોહમાંથી છોડાવવાનો ઉત્તમ આધ્યાત્મિક આચાર છે.

ત્રિલુબ્ધનમાં પૂજયતમ શ્રી જિનરાજની પ્રતિમાની પૂજા કરનારા પુણ્યવંત સાધકને કુમશઃ શ્રી જિનરાજમાં એવો અવિચળ રાગ પેદા થાય છે કે તેની સમયતામાં શ્રી જિનરાજ ભાવથી છવાઈ જાય છે. એને તે તેમાં એતાપ્રોત થઇ

અન્ય છે. શરીરથી ભિન્ન એવો તે આત્મા પર-
માત્મા રૂપે પોતાને અતુલાયે છે.

સાચી ધ્યાનદ્શાનું આ ચિત્ર છે કર્મ વૈચિ-
ચન્દ્રને સમૂહ સંહાર કરવાની અસાધારણ શક્તિ
આ પ્રકારના જિન ધ્યાનમાં છે.

ધ્યાનને અતસ્તાની કે ઉપમા છે તે સાચી છે.
અને તેનો અતુભય ધ્યાતા ધ્યાનસ્વરૂપ બને છે.
લારે તેને થાય છે.

જિનધ્યાનમન સાધકની પાંચ ધનિક્રિયા, દશ
પ્રાણું સાત ધાતુઓ અને સાડા વણું કરોડ દંવાડા
નિશાહિન શ્રી જિનગુણ ગાવામાં મળન ૨૫ છે.

સર્વ ગુણોના પ્રકર્ષને પામેલા શ્રી જિનેશ્વર-
દેવના ગુણો ગણ્યા ગણ્યા તેમ નથી. સ્વચ્છ
કેવલી ભગવત પણ તે ગુણો પૂરા વર્ણવવાને
સમર્થ હોવા છતાં તેનું વણું ન પુરું કરે તે પહેલાં
તેમનું ૨૪ લાખ પુર્વનું આચુય પણ પૂરું થઈ
નથી છે. અને તે ગુણોનું વણું અધુરું રહી
નથી છે.

દા. ત દેવાધિરેવ શ્રી અરિહંત પરમાત્માનો
પરાર્થ બ્યસનીપણાનો ગુણ કો !

પોતાના છેલ્લા વણું ભવ તો તેઓશ્રી પરાર્થ
બ્યસનીપણામાં હીયાવે છે પણ તે પૂર્વના ભવો-
માં પણ આ મહાન ગુણની આગની અસર તંમના
સમય વર્તન પર હોય છે.

ત્રણ ભવ એટલે કેટલો સમય તે વિચારો
અને પછી કો વિચારો કે રાત-દિવસના ૨૪
કલાકમાંથી કેટલે સમય આપણે પરાર્થ ગણી એ
છીએ ?

આમ વિચારવાથી સળાંગ ત્રણ પણ ભવ
સુધી જગતના સર્વ જીવોના પરમ કલ્યાણની
સાવનાને જીવનમાં જીવનરા શ્રી અરિહંત
પરમાત્મામાં અચીમ અતુરંગ જન્મે છે, લક્ષ્ણ-
ભાવ જન્મે છે. પરમપૂર્ણ ભાવ પ્રગટે છે.

‘જિન ઉત્તમ ગુણ જાવતાં ગુણ આવે નિજ

અંગ’ એ ઉક્તિ અનુસાર પુરુષોત્તમ એવા શ્રી
જિનરાજના ગુણ ગાવાથી અવગુણ જીવનમાંથી
દ્વારા થાય છે અને ગુણ અંગભૂત બને છે.

શ્રમણ લગ્બાન શ્રી મહાવીરસ્વામીજીને ચંડ-
કૌશિક સર્વે ડાખાયો પણ ક્ષમાસાગર પ્રભુજીએ
તો ‘ભુજા ભુજ ચંડકૌશિક’ કહીને તેને પણ
તાર્થો.

આ ક્ષમાગુણ આપણામાં આવે કેટલો,
તેના ઉપર વિચાર કરવાથી ક્ષમાસાગર શ્રી
અરિહંત પરમાત્માની લક્ષ્ણ દળાર બને છે.

‘ગિરુાના ગુણ ગિરુાના ગાય’ એ પંદ્રિતને
ભાવાર્થ પણ એમ કહે છે કે પરમપદનો અભિ-
લાલી સાધક પરમ ગુણસંપન્ત પરમાત્માના ગુણ
ગાય છે લારે જ તેના જીવને કણ વળે છે. તેના
જીવમાં જીવ આવે છે.

ગુણનું ધર આત્મા છે. અને એ આત્મા
આપણા શરીરકી ધરમાં રહેલો છે, છતાં
આપણે આત્માના ગુણને અંગભૂત નથી અનાવી
શકતા તે હકીકત એમ સૂચ્યે છે કે તમે સર્વ-
ગુણસંપન્ત પરમાત્માના શરણે જાઓ !

ત્રિલુલનમાં કોઈ જીવ એવા નથી કે જે
આપમેળે સર્વથા મુક્ત થયો હોય. તેમાં શ્રી
અરિહંત પરમાત્મા અપનાદ્રિપ હોવા છતાં
તેઓશ્રીને પણ તરવા માટે પ્રવાહથી અનાદિ
શ્રી જિનશાસનનું આલંબન લેવું પડે છે. માટે
તેઓશ્રી તીર્થીકરણ પાર્યા પછી ધર્મદેશના
આપવા માટે સમવસરણમાં સિંહાસન પર જિરા-
જતાં પૂર્વે ‘નમો તિથસ્સ’ જોવે છે.

અહીં આ વાત એટલા માટે રન્ઝ કરી છે કે
આપણને શરણાગતિનું મહત્વ બરાબર સમય
તેમ જ આપ મેળે જીવસાગર નથી તરી શકતો
તે હકીકતમાં શ્રદ્ધા બેસે.

શ્રી જિનલક્ષ્ણ વડે જીવસાગર સહેલાઈથી
તરી શકતાં છે. પણ તેમાં જીવ શક્તિનો અહુ-

रहे छे लां सुधी भाव औंक्य नथी सधातुं.

साधक ज्यारे श्री किनराजना भावमां निज-
त्वने आगाणी हैं त्यारे ज ते पूर्णत्वने पामीने
परमानंद अनुभवे छे.

भाव-औंक्य त्यारे सधाय छे, ज्यारे साधक
पोते पोताना चित्तमा श्री किनराजना गुणों
धारणु करे छे. आत्माभा रमणुता सधाय छे. जे
परमात्मा रमणुताना अंगभूत छे.

कुक्षी सुगंधने अलग नथी पाडी शकाती,
तेम शुशु अने गुणी वच्चे औंक्य सधाय छे,
त्यारे साधक साध्य स्वदृप अने छे.

पणु सुवासने निज अंगभूत अनाववा माटे
पृष्ठने धरा साथे आमूल संभंध आंखवा पडे
छे, तेम साधकने साध्य स्वदृप अनवा माटे श्री
अरिहंत परमात्मानी आज्ञाने समर्पित थवुं
पडे छे.

श्री अरिहंतना शुशुनी गंगामां अहर्निश
स्तान करवाथी साधक पोते हुन्यती सर्व संभं-
धाने क्षय करतो करतो लोकेत्तर संभंधनी
भूमिका प्राप्त करे छे.

आणुवणी जेम दक्ष्यने ज त.के छे, तेम
मुक्तरसिक साधकनी आण परम आत्मामां
मंडायेकी होय छे.

ते आंभने तत्वदण्ठि कहे छे. जे खेथी
तत्वने शुद्धु करे छे. अने जडमां जरा पणु
देपाती नथी.

जड पदार्थीना विविध आविष्कार दृप आदि-
शान अगवा, होटेवा, नाटयगृही वगेरे तरइ
ताठवा सुध्धामां तेवी दण्ठिवाणी साधक निज
साध्यनी लाधवता समजे छे.

भद्र महत्व साध्यनुं यथाथ जौरव साच-
ववामां छे

साध्य परमात्मानुं गौरव आत्मा तेमना
उपयोगमां रहे छे, तो ज सचवाय छे.

काम-केवाहि आत्मानो उपयोग करी जय
या ते-ते सधणा विकृत भावो पाछण आत्मानो
उपयोग थवा हेवो ते साधक माटे भथानक
भाव-मृत्यु समान छे.

दिव-मृत्यु हेहनुं थाय छे.

भाव-मृत्युमां आत्मानुं पतन थाय छे, ते
अधिक भलिन थाय छे.

जेनी शक्ति अचित्य छे. जेना महिमानो
पार नथी. ए आत्मा जरा पणु भलिन थाय
ओवा विचार, वाही तेमज वर्तनने जे चलावी
दे छे ते मुक्तिमार्गमां टकी शकतो नथी. पणु
आठे वाटे हँकारी जय छे.

साचववा जेवा आत्माने सम्बद्र प्रकारे
साचवीने ज परमात्मा अनी शकाय छे.

आत्माने साचववा माटे भनने अंकुशमां
देवुं पडे छे

भनने अंकुशमां देवानो उपाय 'नमा' छे.

तात्पर्य के भन ज्यारे पोतानुं गटीने श्री
अरिहंत परमात्मानुं अने छे त्यारे आत्मा हाथ-
मां आवे छे.

साधक अने साध्य वच्चेना संभंधनुं माध्यम
'नमा' छे तेनी परिणुति कारा साधक साध्यने
पामे छे.

जेना ज्वनमां 'नमा' ना स्थाने 'हु' छे, ते
साधक साधना पथ पर ओक डगलुं पणु चाली
शकतो नथी.

लक्षि लागु पञ्चानी निशानी शी? ऐ
प्रश्नना उत्तरमां अनुकूली महापुरुषो इरमावे
छे के दवा लागु पडवाथी हर्द घटे छे, तेम ज
कागडी नाखूद थाय छे, तेम लाङ्कत लागु
पडवाथी अहं अने मम भातणां पडे छे तेराज
कागडी नाखूद थाय छे.

श्री लक्तामर स्तोत्रकार भगवंत माटे ज
गाय छे के:

[आत्मानंद प्रकाश]

‘भत्वेति नाथं तत्र संस्तवनं भयेह, मार-
ण्यते ततुधियाऽपि तत्र प्रलावात्.....

पण् एम नथी कहेता के आ लक्तामर
स्तोत्र हुं रथी रथो हुं, या रथी शक्यो हुं.

साधना मार्गमां आगण बध्या पछी पण्
सूक्ष्म अहंना अंशो तोद्धानी बातावरण्य न सर्व
शके एटला माटे श्री जित शासनमां समर्थ
पूर्वधर भगवंतोने पण् आत्माना आराधना
कृत्वातुं विद्यन् छे.

श्री जितलक्ष्मि अस्थिमज्जलवत् अने छे, वारे
ज सूक्ष्म अहं याने माहना छेद्वा धनीआ
नामशेष थाय छे.

माटे श्रीष्णु-स्किंत वर्णशाय छे. चितामां
भगता तेमना देहना हाइकामांधी ‘वीर-वीर’ धर्वन
नीकणतो होतो.

अनुग्रह ए लक्ष्मि तेमने भाव तीर्थं कर
परमात्मा भनावीने ए पुरवार क्युं के भाव
पूर्वक्नी जित लक्ष्मि के आपी शके छे ते वीनुं
कोध आपी शक्तुं नथी.

श्री जित लक्ष्मिमां आपणुने भाव केट्दो ?
ऐहीनूर हीरा तरइ डॉय एटदो पण् खरो के
नहिं ?

आ मानव भव ए केहीनुर हीरा समान
छे. तेनी शेला परमात्मानी आज्ञामां जडाई
ज्वामां छे. तेम कहेवाने घच्छे ले तेने राग-
दीर्घना शीघ्रमां रगहोणीशुं तो मूर्खने डाढ्हो
डहेवानारा महा-मूर्ख डरीशुं

शास्त्रो कहे छे के परमात्माने तमारो खास
आयो तो तमे परमात्माना खासदृप अनी जशो.

साच्चो साधक परमात्मानी लक्ष्मिने ज योता-
तुं लुवन समने छे तेम.

माछली जण खडार इंडाई जतां तरइडवा
माडे छे तेम साच्चो साधक परमात्माना शुश्ननी
गंगा अडार नीकणतां वेंत तरइडवा माडे छे.
तेतुं शरीर भारे अनी जय छे. मन व्यापुण अनी

जय छे. धमकारा ऐ-त.ल अनी जय छे. पत्र
अङ्कड अनी जय छे. लेइ लो जाणे लुबतुं
निश्चेष्ट पुतणुं.

एटदे आपणे सर्व प्रथम आपणा लुबतुं
साध्य नक्की करवुं ज्ञेईचे.

श्री जितवयनमां निष्ठावाणा स धक्कुं साध्य
मुक्तिज छेव छे. कारण्य के मुक्ति भिवाय धीलु
कोध अंभना राखवी के लक्ष्य राखवुं ते मानव
ज्ञाने लुजतुं कुत्य नथी.

मुक्ति साध्य नक्की इयो पछी ते दिशामां
यालवुं पडे छे. त्यां यालवानी साची शक्ति
सर्व कर्म मुक्त श्री अरिहंतनी लक्ष्मि करवाथी
प्राप्त थाय छे.

हुं श्री अरिहंतने लक्त छुं. ए वयन पण्
ले तमे दिवसमां १०८ वार योलशो तो पण्
तमारी आंतरवृत्ति उज्ज्वाल अनवा मांडदो.

ओवुं अज्ज्य कामण श्री अरिहंत शपदमां
छे. जड पुहगदोना सवणा व्यामोहने हण्डवानी
स्वालाविक शक्ति आ अरिहंत) शपदमां छे.
माटे आ शपदमां रमण्यता करतो साधक सर्व
लुवोनो भित्र अनी शके छे.

लुव जगतना परमेश्वर ओवा श्री अरिहंत-
नी लक्ष्मिने मुक्तितुं अवध्य धीज क्षुं छे, ते
हक्किकत सूर्य पूर्वमां उगे छे ए हक्किकत जेटली
नक्कर छे.

मांटे वीर्य वंत साधक श्री अरिहंतने योता-
तुं हुद्य सोंपता अच्छातो नथी.

जेनी सेवा कोई छाणेक्षणती नथी ते संसार-
ने हुद्य सोंपवामां वीरत्व नथी, पण् कायरता
छे. स्वार्थ छे, माह छे.

माटे महा वीर पुरेषो मुक्तिमार्गनी साधना
डरी शके छे. स्वार्थमै त्याग इसी शके छे.
मरणांत उपसर्ग आववा छतां समाधि लाभ
जणवी शके छे.

આવું મહા વીરત્વ પરમાત્માની લક્ષ્ણિત કરવાથી આવે છે. તેમાં આપણે તો માત્ર અદ્યત્વતું સમર્પણું જ કરવાનું હોય છે. બાકીનું અધું કામ લક્ષ્ણિત કરે છે.

લક્ષ્ણિત કર્ણા કે સાધના બંને એકાર્થક છે.

સાધવાનું શું ? આત્મા.

તે સધાય શી રીતે ?

પરમાત્માને સાધય બનાવવાથી.

જ્યાં જ્યારે જે વિચાર આવે, લાં, ત્યારે એ વિચારમાં પરમાત્માભાવ વિચારે છે કે નહીં એ જોવાથી આપણે કબા માર્ગમાં વિચારીએ છીએ તેનો જ્યાલ આવી જાય છે.

પરમાત્માના વિચારમાં સકળ જીવલોકનું પરમ મંગલ છે. માટે તેને ઉત્કૃષ્ટ ભાવના કરી છે. તો આપણી માર્ગદીપી જાતિનું સગપણ તે ઉત્કૃષ્ટ ભાવરૂપી ભતિ સામે કરીને લગ્ન પણ તેની જ સાથે કરી શકીએ એવી પુષ્ટ એને બનાવવી જોઈએ.

પછી આપણા આત્માના સર્વ પ્રદેશોમાં પરમાત્મસત્તાનું સાઓય અનુભવી શકીશું.

સાધનાના આ ચરમ બિંદુએ પહોંચવાની તાલાવેલી માટે જ આ માનવ ભવ છે. એ શાસ્ત્રવચન ઉપર આપણે તઠસ્થ ભાવે ચિંતન કરીશું તો આપણને સંસારના સુખની સાધના પાછળ ભવને જોડી હેવો તે પાણી વદોવવા જોવું મિથ્યા કૃત્ય પ્રતીત થશે.

અત્તા, સંપત્તિ, ઐશ્વર્ય, સુખ આહું જે કહે તે આત્મામાં છે જ, અને તે પણ અનંત કક્ષાનું, જે બહાર કરાય નથી. અને તેને પ્રાપ્ત કરવાની ચાની પરમાત્મ લક્ષ્ણિત છે.

આત્મા પરમાત્માને ન લજે તો લજે કોને ? એ કિચ્છાર તો કરો !

પરમાત્માને ભજવાથી જ પરમ મંગલમય જીવનનું ઘડતર થાય છે.

પડબાના સ્વભાવવાળા શરીરને ગમે તેઢલી પણ સંભાળ સરવાળે પુરૂષ આસક્ષિત વધારે છે.

માટે આસક્ષિત પરમાત્મામાં કેળવવી જોઈએ, કે જેથી કુરોડો-અબને ગુણું વળતર મળે.

પરમાત્માને ભજતાં-ભજતાં ભાવ જ્યારે શુદ્ધ અને છે. આત્માના સ્વભાવ રૂપ અને છે, ત્યારે આત્મા સ્વયં પરમાત્મ સ્વરૂપ અને છે

આ ભવ રૂપી મંડપમાં આપણે નટની જેમ વિવિધ ઘણ્ણા વેષો ભજાયા, હવે તે છોડીને સાચા સાધનો જીવંત પાડ ભજવીએ. તો આત્માની જીત થશે. સંસારની હાર થશે.

જંગ જીતવા માટે નિકળેલા જવાંમર્દની જેમ આપણે પણ દેહભાવને છોડી દ્યાને આત્મભાવને અંગીકાર કરવાનો છે. જવાંમર્દના હૈયામાં દેશ દાઝ હોય છે, તેમ સાચા આરાધકના હૈયામાં સકળ જીવલોકની દાઝ લાગણી હોય છે, એટલે તે સુકિત માટે તલસતો હોય છે, કે જેથી તે જીવો સાચા મિત્ર બની શકે.

પરમાત્મ સ્વરૂપ બનવા માટે જરૂરી જે લાયકાતનું નિરપણું આહી કર્યું છે, તેના ઉપર ચિંતન મનત કરવાથી સધળી અપૂર્ણ તાઓ જરૂર ડાખવાની અને તે ડાખ પરમાત્માના ભક્તિ તરફ લઈ જનારો નીખડશો.

ત્રિજગપતિ શ્રી જિનનેથર દેવ મને ભજવા મળ્યા છે. તે મારું ભાગ્ય ખુલાંદ હોવાનું રૂપ્ય ચિંતન છે. એવી દશ સમજ તેમ જ નિર્ણાપૂર્વક જેએ શ્રી જિન ભક્તિમાં ગળાખૂડ બને છે, તેને સંસાર દૂખાદી શકતો નથી. સૂત્રુ મારી શકેતું નથી. સર્વત્ર તેનો જ્ય જ્યકાર થાય છે.

માટે સર્વ વિવેકી આત્માએ શ્રી જિનભક્તિને પોતાના જીવનમાં અથીમતા આપે છે અને તે સિવાયના લૌકિક ક । વેઠ સમજુને રસ વગર કરે છે.

આત્માને સરસ બનાવવારા શ્રી જિનભક્તિરસની તુલનામાં ટકી શકે તેવો કોઈ પદાર્થ ત્રિલુલનમાં નથી. એ હકીકતને હૈયામાં સ્થાપીને આપણે પણ હૈયું શ્રી જિનરાજની લક્ષ્ણિતને આપવામાં ઉતાવળા બનીએ એજ શુલ્ક કામના !*

• કણ્ઠપિશાચિની

• શ્રી શર્દીલાકાન્ત મ. મહેતા

મો યા જાગના મતુષ્યોમાં સહજ નભળાઈ રહેલી છે. પોતાનું ભવિષ્ય જાણવાની, પછી તે જુબાન હો, પ્રોફ્ઝો યા વૃધ્ઘ હો જ્યેતિષનો વિષય આનંદ આપવા જાણે કેટલીક ચેતવણી અને સૂચનો આપનાર પણ છે.

મતુષ્યનું નસીબ તેના લલાટ પર લખાયેલું છે પણ આજે તે લેખ વાંચવાની શક્તિ વાગ્ના ભાગે જ હુશે. મેટે લાગે કણ્ઠપિશાચિની વિદ્યાથી તેનો ભૂતકાળ છલ્લી આપે છે પણ ભવિષ્ય કહેવાની શક્તિ નથી. કેટલાક હાથ ચાલાકીથી લોટનું કંદું કરી આપે છે કોઈ બળી શ્રીઇણમાંથી ચુંઢી કાઢી આપે છે પણ આ બધા હાથ ચાલાકીના એવ છે કેટલાક સમય પેલા દુરદર્શને ટેલીવીઝન પર હાથ ચાલાકીના આ એવ દેખાડ્યા હતા. તમારો ભૂતકાળ છલ્લી હાથ ચાલાકી કરી તમારી પાસેથી રકમ લઈ લે છે. અહીં આપણે કણ્ઠપિશાચિની શું છે? તે જાણ્યાએ અને તેના સાધકથી સાવધ રહીએ.

કણ્ઠપિશાચિની એ કંદું કોટિની શક્તિ છે અને તેનું કાર્ય સેત્ર-મર્યાદા શું છે? કણ્ઠપિશાચિની વિશે ઘણું સાંભળ્યું છે અને વાંચ્યું છે તેમજ આ વિદ્યાનો પ્રચાર પણ સારો એવો છે.

કણ્ઠપિશાચિની વિદ્યાવાગ્ના તમારા ગજવામાં રહેલી ચીજે પૈસા અને નોટોના નંબર પણ આપે છે. હુનિયાદારીના પ્રસગો, ચાલુ વહેવાર, વર્ષો પહેલાના તમારા અંગત સંભંધો, સગાં મિત્રોના નામ, પસંદગીની ચીજે એવી ઘણી વાતો અડપથી સંભાવી શકે છે.

કણ્ઠપિશાચિની સિદ્ધ કરવાની એ-ત્રણ પદ્ધતિઓ છે. સમશાનમાં તે સિદ્ધ થાય છે,

જંગલમાં પણ સાધી શકાય છે તેમજ ધરમાં બેસીને તેને પ્રસન્ન કરી શકાય છે. એજ રીતે ચુંકદ્ય અહેણ કરવાની પદ્ધતિથી પણ કણ્ઠપિશાચિનીનો હવાદો આપી શકાય છે.

આ સાધન દ્વારા વર્તમાન કાળ અને ભૂતકાળને સચ્યાટ રીતે જાણી શકે છે. જરા જરાખી પણ ભાવધ્યવાણી આ વિદ્યાના આધારે જાણી રાકાતી વથી. કોઈ સાધક વિશિષ્ટ પ્રકારના બિજ મત્રના સંપુર્ણી કિયા કરે તો મનમાં રહેલી વાત કણ્ઠપિશાચિની કરી શકે છે પણ ભવિષ્ય તો નહીં જ. આસિવાય થીનું કાંઈ આ વિદ્યાનું પ્રયોગન નથી.

આ વિદ્યા કોને માટે છે? કોણે કરવી જેઠાં હેતુ માટે કરવી જરૂરી છે? એ અંગે કહે છે કે 'જે પુરુષ વિરક્ત હોય સંસારના બધાનો છોડી દીધા હોય, પોતાના ઉદ્દર પૂર્તિના આશય સિવાય હુનિયાદારીમાં ન પડતો હોય, નૃપત વકતા હોય, લોલી, લાલચુ, કામી ન હોય તથા પરોપકારી હોય તેણે આ વિદ્યાની સાધના કરવી હોય તો કરવી, જેથી કોઈ જોવાયેદા રનેહી સગા વિશે જાણુકારી મેળવી શકાય, કોઈની કામની વસ્તુ જોવાએ જઈ હોય તો તેના વિશે જાણુકારી મેળવી શકાય, જેથી જેનું અનુન સાધકે લીધું હોય તેની જણ સુક્રિત થાય. કોઈ સંજગ્ન થહુસ્થને પડયાંત્રથી ચેતવણી આપી શકાય, આ પ્રકારના કાર્યો માટે આ સાધન છે.

કણ્ઠપિશાચિની વિદ્યાનો સંસારી અહુસ્થ માટે સંપૂર્ણ નિષેધ છે. સાધક માટે આ આપ છે વરદાન નથી. તેના રહસ્યનું ખુલ્લુ કરતા કણ્ઠનુંઓ આ સંસાર, સગાં વહાલા, મિત્રો, સંભંધીઓ-એ સૌ ભ્રમ છે, તે જાણુવા તમણે કણ્ઠ-

પિશાચિની સિધ્ય કરેં પછી અખર પડે કે વાસ્તવિકતા શું છે ? કણ પિશાચિની તમને એકાંતના સમયે બધાની બાતો કરશો, જે સાંભળી સાંભળીને તમારા હિતેચું, સગાં, મિત્રો, સંબંધીઓની અત્યુદ્ધીકરિત જાણુવામાં આવતા નહેરત કરવા લાગશો. ધીમે ધીમે તમે સમૂહમાં જીવવા છતાં પોતાની જાતને એકલી અદુલી નિસહાય અનુભવશો. જ્યારે કર્ણપિશાચિની તમને ક્ષણેક્ષણુંની સત્ય ઘટનાની માહિતી આપતીજ રહેશો. તે સાંભળી સાંભળીને તમે તમારી સભાનતા ખોઇ નાખશો, કદાચ આત્મહક્ત્યા માટે પ્રેરાઓ, કદાચ એકાંતવાસ પસંદ કરેં. તમે કર્ણપિશાચિનીને તળુ હેવા માંગશો પણ તે નહીં જથું ત્યારે તમારી માનસિક હાર્દિક સંધર્ણની પળો, અદુલાપણુની વેદના, મિત્રો, સગાં સંબંધીઓએ તમારા વિશે ચર્ચેલી વાતાની યાદ આ બધી જ

ખાખતો તમારું જીવન તત્ત્વ એંચી દેશો. કદાચ જીવતા હશો તો પણ મૃત અવસ્થામાં હશો અને કદાચ દફ મનેઅળવાણા હશો તો દંભનું મહોરાં પહેરોને જીવશો. બાકી જીવન ડેવું ખારુ થઈ પડશે તે વિચારી જુઓ' તેમણે વધું સ્પષ્ટતા કરતા કણું આ જગતમાં સંસારી લોકોને જીવન પસાર કરવા માટે અમની જરૂર છે. જે ખ્રમ બાંગી જથું તો સંસારી સમાજનું અદ્વિતીય રહેજ નહીં.

આ વિદ્યા છે અદ્વિતી માટે, વિરકૃત માટે, જેને તેનો ઉપયોગ લોકદ્વારાણું માટે કરવો છે અને પોતે નિનનંદમાં મસ્ત રહેવું છે બાકી જંસારી માટે તો આપ છે.

(શ્રી મોહનવાલ અય્યવાલના 'અધોર નગારવાગે' ના આધારે)

સાખાર-સર્વીકાર

(૧) સ્વરોદ્ધ જ્ઞાન :- ભાવાતુવાદક શેઠશ્રી અમૃતલાલ કાળીદાસ હોશી

સંપાદક : શ્રી ચંદ્રકાન્ત અમૃતલાલ હોશી

નૈન સાહિત્ય વિકાસ મંડળ સુંખિ-પ્રદાન

મૂલ્ય : ૨૦ રૂપીયા

(૨) ધ્યાનવિચાર :- હિન્દી અનુવાદ

પ્રકાશક :- નૈન સાહિત્ય વિકાસ મંડળ સુંખિ-પ્રદાન

મૂલ્ય : ૧૫ રૂપીયા

(૩) Jnanasara by Mahopadhyaya Shri Yashovijayji

અંગ્રેજીમાં લાખાન્તર કરનાર પ્રો. અભેતલાલ એસ. ગોપાણી

સંપાદક :- ગિરીશકુમાર પરમાનંદ શાહ

પ્રકાશક :- નૈન સાહિત્ય વિકાસ મંડળ સુંખિ-પ્રદાન

મૂલ્ય : ૫૦ રૂપીયા

याहिनी महातराधर्मसूत्र आचार्य श्री हरिलदसूरि विरचित व्याख्या संहित
श्री चिरंतनाचार्य विरचित

श्री पंचसूत्रकुम्

(एक दृं क परिचय)

ले. के. ले. दोशी

[प्रकाशक : श्री क्षेत्रगीवाल लालेश्वरांड भारतीय संस्कृति संस्थान विस्तारित के. द्र. पाटणु]

पूज्य आचार्य प्रवर श्री हरिलदसूरीश्वरलु
विरचित व्याख्याथी अब कृत अने पूज्य आचार्य श्री विजयसिद्धसूरीश्वरलु पट्टाळंकार पूज्य
आचार्य श्री भैषजसूरीश्वरलु शिष्य पूज्य मुनिराज श्री लुबनविजयलु ना शिष्य तेमज जैन
आगमीना ज्ञाता संशोधनदक्ष पूज्य श्री जम्भू-
विजयलु महाराजे संशोधित करी संपादित
करेत श्री पंचसूत्रक नामना आ अन्थनो दृं क
परिचय विद्वद्वर्ग वांचवा, वधु संशोधन करवा
प्रेराय अने पूज्य मुनिमहाराजे तथा पूज्य
साधवीलु महाराजे अध्ययन करवा प्रेराय ए
हेतुथी अमे अहुं आपीये छीये.

अ भूमा अन्थ पंचसूत्र अर्धमागधी भाषा-
मां लभायेल छे अने पूज्य आचार्य महाराज
श्री हरिलदसूरीश्वरलुये संस्कृतमां तेना उपर
व्याख्या (टीका) लभेल छे. आगमीलर साहित्यमां
जैन धर्मना अन्थामां आ अन्थ एक
अभूद्य रत्नसमान गण्डाय छे. पूज्य मुनिमहा-
राजे तथा साधवीलु महाराजे तथा धर्मप्रैमी
श्रावक-श्राविकाये आ अन्थनो हंमेशा निय-
मित मुख्याठ करे छे. तेथी आ अन्थना संशोधनथी
आ अन्थनो शुद्ध भूमा पाठ मणे छे, तेथी
ते धर्मो उपयोगी पुरवार थशो.

आ अन्थना संशोधक-संपादक मुनिश्री
जम्भूविजयलु आगमीना ज्ञाता छे, जैनेतर
धर्म- तत्परज्ञाना साहित्यना पण उंडा अल्या-

सी छे. वणी संशोधन कार्यनी प्रेरणा अने मार्ग-
दर्शन तेमने आगम प्रकाशकर पूज्य मुनिश्री पुष्ट
विजयलु पासेथी मणेला छे. तेओशी पोताना
संशोधन कार्यमां आधुनिक पद्धतीनो। उपयोग
करी पोताना संपादन कार्यने सर्वांगसंपूर्ण
भनाववामां करी क्याशा राखता नथी. ते भाटे
जूरी सामथी मेणवी, अथाग परिश्रम लाई ते
विषयमां तलस्तपशी अल्यास करी ते अन्थने
संपूर्ण भनाववा चीवट राखे छे. तेमणे खूबज
कुशणताथी श्री क्षाद्धार नयचक्की संशोधित
आवृत्ति तौद्यार करी सर्वांगसंपूर्ण भनावी छे,
जे श्री जैन आत्मानांह सल्लाभावनगरे प्रसिद्ध
करी छे. येवा ज कुशणता अने धगशाथी आ
अन्थनु संशोधन-संपादन कार्य करी तेने उत्तम-
कैटीना प्रकाशनमां भूमेल छे. आ अन्थना संशोधनथी
तेओशी श्री संघ उपर अनन्थ उपकार
करेत छे. पूज्य पं. श्री पृथमविजयलुये पण
आ अन्थने 'संशोधननो आदर्श' तरीके गण्डा-
वेल छे, ए योज्यज छे. आ कार्यनी लेटली
प्रशंसा करीयो। लेटली आछी छे.

आ अन्थने खूबज उपयोगी भनाववा शारू-
आत्मां विशद छल्लावट युक्त प्रस्तावना आप-
वामां आवी छे. आ अन्थना अंतमां आपेला
पांच परिशिष्टाए तेनी उपयोगीतामां वधारे
करो छे.

आ अन्थना संशोधन भाटे आठ के नव
(अनुसंधान पेज ४३ उपर)

● ભગવાન મહાવીરની તલસપરી અહિંસાની દિષ્ટ

રાજ્યકાંત સુનિશ્ચી નગરાજશ્રી (ડિ. વી.૮)

અહિંસાની વાત ખધા મહાપુરૂષોએ કરી છે પરંતુ ભગવાન મહાવીર ને પ્રકારના દેશકાળમાં કહી તે અસામાન્ય હતી. જ્યારે નરમૈધ અને અશ્વમૈધ જેવા હિંસાપ્રધાન બજ્ઞ ધુંઅધાર ગતિથી ચાલી રહ્યા હતાં ત્યારે પોતાનું એહિક અને પરસોહિક હિત એમાં લેઇ રહ્યો હતો. એ યુગમાં અહિંસાના અવાજને એટલી પ્રખરતાથી ઉડાવવાનું કામ ભગવાન મહાવીર જેવા મહાપુરૂષનું હતું..

ભગવાન મહાવીર હિંસાને પણ કલામાં વિલાલુત કરી હતી. માનસિક, વાચિક અને કાચિક. ને યુગમાં મનુષ્ય કાચિક હિંસાથી પર જવાતૈયાર ન હતો ત્યારે ભગવાન મહાવીર તેને માનસિક હિંસાની ઉપર્યુત સુધી લઈ જઈને જાલો કરી લીધો ભગવાન મહાવીર શાસ્ત્રીક હિંસાથી વધુ માનસિક હિંસામાં માનતાં વધુ હતા. એમનું માનવું હતું કે કેદીને પ્રાણ જાય કે ન જાય તો પણ માનસિક રીતે એવું કોઈએ હિંદ્યાની નાંખ્યું તો પણ તે હિંસક બન્યો ગણાય. એનો અર્થ એ થયો કે પ્રાણી વધતા સ્વર્દ્યે હિંસા ન થવા છતાં તે હિંસાજનક પાપથી દ્વારા રીતે ગયોન્ન. સાથેસાથ એમણે આ પણ કહ્યું તે ‘બ્યક્ઝિતા વિવેકપૂર્વક ચાલો, એસે છે, લોજન કરે છે, શબન કરે છે, ગોલે છે આની વદ્યે કોઈ પ્રાણી વધ થઈ પણ જાય છે, તો આ સુનિ ‘પાપી’ નથી બની જતો.

ભગવાન મહાવીરે પોતાની આ માનસિક હિંસાને લગતી ધારણાને નાના દ્યાચિકર પ્રસંગો-ઘટનાઓ દ્વારા બન્યકરી કરી છે.

તુરતજમાં દફ્કિત બનેલાં રાજ્યાં પ્રસંગનું સ્થૂની ચલિમુખ થઈને એક પગ ઉપર જોલા

રહીને ધ્યાનમાં લીન છે. રાજ શ્રેષ્ઠિક બિંબિસાર એની આ તપસાધનાથી પ્રભાવીત થઈ જાય છે. ભગવાન મહાવીરને પૂછે છે કંતે, આપણા શ્રમણ-સંબંધમાં રાજ્યાં પ્રસંગનું પ્રખર ધ્યાની છે તપસ્વી છે કૃપા કરીને આપની સર્વજ્ઞતાનો આધાર લઈને બતાવો કે જે તેઓ હમણાંજ કાળધર્મ પામી જાય તો તેને કહ્યું સ્વર્ગ મળશે?’ ભગવાન મહાવીરે કહ્યું ‘પ્રસંગ કર સુનિ અત્યારે પ્રખર સાધનાની સુદ્રામાં છે. પરંતુ હમણાં હમણાં એના મનમાં પોતાના રાજવૈસવના સંરક્ષણનું ચિંતન ચાલે છે.

તેઓ મનના આઙ્ગાન્ત શત્રુઓની સાથે તલવાર અને તીરકામઠાંથી એ સુમાર લડી રહ્યાં છે. પરિણામમુલક પરિસ્થિતિની આ ગતિ તેમનામાં ધણા સમયથી ચાલી રહી છે. આ દ્વારા એમણે દ્વીતીકર્મીનો એટલો સ ચય કરી લીધો છે કે જે હમણાં એમની મરણ પ્રાપ્તિ થાય તે એમની પ્રાપ્તિ છે સાતમું નરક.

શ્રેષ્ઠિક બિંબિસાર મૂળા બની ગયા ભગવાન મહાવીરની સર્વજ્ઞતાની સામે તે જોલવાનો પ્રયત્ન કરે તો પણ શું બાલ ! યોડો સમય વીતી ગયા બાદ તેણે કરી પ્રશ્ન કર્યો ! ‘કંતે ? હવે જે તેને મીત મલી જાય તો તેને મૃત્યુની કંઈ ગતિ મળશે ?’ ભગવાન મહાવીર કહે છે હવે એની મનની સિદ્ધિતે ધર્મજ બદલાય ચુકી છે હવે તેઓ પોતે વિચારેલ વિષય પર બહુ અતુતાપ કરી રહ્યાં છે. એટલે હવે તે કાળધર્મ પામે તો સર્વોચ્ચ હેવગતિના યાત્રી અને તેમ છે. પરિણામે એકજ ધ્યાનસુદ્રામાં ભગવાન મહાવીર માનસિક પરિસ્થિતિનું કેટલું તલસપરી ચિત્રણ કર્યું છે ?

માનસિક હિંસા અહિંસાની ધારણાને પુષ્ટ કરતું એક વાર જીવંત ઉદ્ઘાઃરણ મગધપતી રાજ શ્રેષ્ઠ ભિંબિસારનું છે. એકવાર તેઓ પોતાના પુનર્જન્મના વિષય પરત્વે ભગવાન મહાવીરને પૂછી રહ્યાં છે. જવાબ મળે છે 'તરક' એનું કારણું પૂછતાં ભગવાન મહાવીર કહે છે, 'ધર્મમાર્ગ' ઉપર ગતી કુચાં પૂર્વે 'શિકાર તો તમે સેંકડો કચ્ચો હોરે પણ એકવાર સગર્ભ મુગીનો શિકાર કર્યો પછી તમને એટલો અહંકાર આવ્યો. અને તમે તુરતજ તમારા સરદારોને કહ્યું 'એકજ બાણથી મા અને બાળકોનો એકી સાથે વધ થાય એવો શિકાર તેમે કદ્દી જેયો છે? સાંભળ્યું છે ધનુષ્યતું આવું કૌશલ્ય? આના કારણે હૈ રાજશ્રી, માનસિક હિંસાની પ્રખરતા અથવા પોતાના જ વાણણું પ્રંશસાના કારણે તમને નક્કી-ગતિનું બધન પ્રાપ્ત થયું છે.

મનની સર્વોત્તમ અવસ્થાના કારણે મળવી વિલક્ષણ પ્રાપ્તિની વાત પણ ભગવાન મહાવીરે અતાવો છે. સાંભાર 'ભરત' ચક્રવર્તી હતો. અસંખ્ય યુદ્ધો પછી તે છ ખંડનો અધિપતિ બની ગયા. એક દિવસે જ્યારે તે પોતાના અરીસા મહેલામાં સ્તનાન કરવા માટે એઠા અને એક આંગળીએ પહેલેવી રત્નાંડીએ વી ટી ડાનારી તો આંગળી એને કુર્દ્ય દેખાણી એકાએક ચિંતનની ધરા કુટી નિકળી જે કંઈ દેખાય છે તે બાબ્દ છે. બહારનો દેખાવ છે, અવાસ્તવિક છે, નથેર છે: 'આવો અનિત્ય ભાવનામાં વિચારીક ગતિ કરતાં કરતાં જ તેમને 'કેવળજ્ઞાન' પ્રાપ્ત થયું. તેઓ મૈઝ માર્ગના પ્રવાસી બની ગયા. આ રીતે ભગવાન મહાવીરે મનની ભાષનાની જીવી ગતિના અનેક ઉદ્ઘાઃરણો બતાવ્યાં.

માનસિક અહિસા પર આપણે વર્તમાન સમાજના સંદર્ભમાં પણ વિચારવાનું છે. અસામાલુક તત્વોની વાત છોડી દઈએ તો આપણે માનવું પડે કે વર્તમાન સભ્ય સમાજમાં શારી-રીક અને ધાર્મિક હિંસા ધાર્યા એછી થઈ ગઈ છે. કોઈ પણ સહ્ય માણુસને પ્રહાર કરવાની કે ગાલીપ્રદાન કરવાની વાત ગમે ત્યારે નથી વિચા-

રતી. પરંતુ સમાજમાં આજે પણ માનસિક મલીનતા ભરપુર છે. ધર્મ, વિદ્યા, ધૂળા તિરસ્કાર અહિષ્કાર અનીતિ, અન્યાય-લેહલાવ વગેરે માનસિક હિંસાજ છે, આના કારણે આજે વ્યક્તિ પરિવાર અને સમાજ દુઃખી છે મહાવીર નિર્બાણ પર્વના શુભ અવસરે હરેક વ્યક્તિએંએ પરસ્પર પ્રેરણા લેવી લેધાએ કે તે માનસિક હિંસાથી મુક્ત બનીએ. અને ભગવાન મહાવીરને સાચી અંજલી આપીએ. સાચી વાત તો એ છે કે 'સૌ સુખી થાએઓ. સૌને આરોગ્ય પ્રાપ્ત થાએઓ' એ કામના ત્યારેજ પૂરી થઈ શકશે જ્યારે સમાજ પરસ્પરની માનસિક હિંસાથી પર જને.

અનુવાદક : કુમારી હીતા જે. ગાંધી (ભાવનગર)

(અનુસંધાન પેજ ૪૧નું ચાલુ)

હુસ્તપ્રતોનો ઉપયોગ કરી પૂજય સુનિશ્ચીએ તેનો અણીશુદ્ધ મૂળપાઠ તૈયાર કરેલ છે.

નેકે આ અન્થના મૂળના કર્તા કોણું છે એ હજુ સુધી નશ્ચિત થઈ શક્યું નથી પણ તેના ઉપરના વાચ્યા પૂજય સૂરીશ્વરણ હરિલદ્રસૂરિણુએ લાખેલી છે તો વાત નિર્વિવાદ છે.

આ પુસ્તકની શરૂઆતમાં વિક્રાન પ્રાધ્યાપક શ્રી વી.એ.મ કુલ કર્ણાની English introduction આ પુસ્તકનું છાઈ સમજવામાં ધણી ઉપયોગી થશે. તેમણે પણ ચસુરનો રૂપું સાર તથા તેમાં રહેલા સિદ્ધાન્તો સરળતાથી સમજવેલ છે તેમજ તેતું સાહિત્યિક મૂલ્ય સમજવવા મૂળ અન્થમાંથી કેટલાંક ઉદ્ઘાઃરણો આપ્યા છે.

આ અન્થમા આપેલ પૂ.પ.શ્રી પ્રદૂનવિજય-જીએ "સંશોધનનો આદર્શ-પ્રસ્તુત અન્થ" એ લેખ લખી સંશોધન-કાર્ય અંગે ઉપયોગી માહીતી પણ આપેલ છે.

અંતમાં આ પુસ્તક પ્રગટ કરવા માટે પ્રકાશક સંસ્થા શ્રી લો. લ. ભારતીય સંસ્કૃતિ સંસ્થાને હાર્દિક અભિનંદન આપીએ છીએ.

પંચ સૂત્રાળો સમાર

(આ અંકમાં અન્યત્ર પૂજય મુનિશ્રી જગ્યુવિજયલુ દ્વારા સંપાદિક-સંશોધિત પંચસૂત્રકમનો પરિચય આપ્યો છે. તેજ અન્યમાંથી પૂજય મુનિશ્રીએ આપેલ દૂંક સાર અહીં આપ્યો છે.)

પંચસૂત્રક અન્યમાં મૂળય પાંચ સૂત્રો છે, સમય અન્યમાં અત્યંત વ્યવસ્થિત રીતે, જીવનની વ્યાવહારિક તથા આધ્યાત્મિક બાળુને કષ્ટમાં રાખીને, વિચારે રણુ કરવામાં આવ્યા છે. એક એક સૂત્રમાં તે તે વિષયનું ઝૂભજ ગંભીરતા પૂર્વેક વિસ્તારથી નિરૂપણ કરવામાં આવ્યું છે. પાંચેય સૂત્રમાં જીવનના સનાતન સર્યે એવી સુંદર રીતે વર્ણિયેલા છે કે આપણે એના વિશિષ્ટ શરૂઆતે અતે સ્વાહ્યવાદ શૈલીઓ વિવેકપૂર્ણ વર્ણન ઉપર પહે પહે અત્યંત મુંઘ થધ જઈએ તેવું અદ્ભુત તેમાં વર્ણન છે.

આ પંચસૂત્રનો સાર અને આપવામાં આવે છે. પંચસૂત્રમાં પાંચ સૂત્રો નીચે પ્રમાણે છે.

- (૧) પાપત્રિધાત શુણુણીનધાન સૂત્ર
- (૨) સાધુધર્મ પરિલાવના સૂત્ર
- (૩) પ્રવર્ણયાશુણ વિધિ સૂત્ર
- (૪) પ્રવર્ણયાપરિપલના સૂત્ર
- (૫) પ્રવર્ણયાક્ષર સૂત્ર

પ્રથમસૂત્રમાં સંસારના સાચા સ્વરૂપને વર્ણાં બતા વીતરાગ સર્વજ્ઞ તૈલોાક્ષયશુરુ અરિહંત પરમાત્માને નમસ્કાર કરીને સંસારનું સ્વરૂપ વર્ણાંની સંસારપરિશ્રમણુનો અંત લાવવા માટે ચચુંશરણ ગમન આદિ શું શું અને કેવી રીતે કરવાની જરૂર છે અને તેથી શું શું ઇણ પ્રાપ્ત થાય છે એનું વિસ્તારથી વર્ણન છે. આ સૂત્રમાં તેના નામ પ્રમાણે ખરેખર પાપને પ્રતિધાત કરીને શુણુના ધીજેનું આધાન કરવાની રીત અતાવી છે.

ધીજા સૂત્રમાં, ધર્મગુણોને સ્વીકાર કરવાની

તુચ્છ થયા પછી શું શું કરવું જોઈએ, તેનું વિસ્તારથી વર્ણન છે. ધર્મગુણોનું ઉત્તમ સ્વરૂપ અને હુદાલપણ વિચારીને શાવકે પાંચ અણુતો અત્યંત લાવપૂર્વક સ્વીકારવા જોઈએ. સ્વીકારીને તેનું પાલન કરવું જોઈએ. હંમેશા પ્રલુની આજાને જીવનમાં સ્વીકારવી જોઈએ. આજા મહાન વરતુ છે. આજા હોષોને દૂર કરીને મોક્ષસુધી પહોંચાડનારી છે. અધર્મભિત્રોનો સંબંધ ત્યજી દેવો જોઈએ. લોગવિરુદ્ધધનો ત્યાગ કરવો જોઈએ. દોકા ઉપર દ્વારા લાવીને પણ, દોકાને ધર્મ ઉપર અભાવ ન થાય એ રીતે ધર્મી માણુસે વર્તવું જોઈએ. ધર્મભિત્રો સાથે સંબંધ કરવો જોઈએ ગૃહનશ્શળવનો. ઉચિત આચારોમાં પણ, પોતે સ્વીકારેલા ધર્મને ઉચિત વ્યવહાર કરવો જોઈએ. શ્રાવકનું જીવન કેવું હોલું જોઈએ શાવકે કેવી રીતે વ્યાપાર આદિ કરવા જોઈએ ઈત્યાદિ અનેક વાતોનું અતિ સુંદર વર્ણન આ ધીજા સૂત્રમાં છે. સ સારનું અને ધર્મનું સ્વરૂપ વિચારતાં, જીવનમાં સાધુધર્મ સ્વીકારવાની તીવ્ર અભિલાષ પ્રગટે એ સ્વાલ્ભાવિકજ છે. માટે આતું નામ સાધુધર્મ પરિવારના સૂત્ર (સાધુધર્મની પ્રાપ્તિના ઉપાયભૂત પદાર્થને સૂચનાનું સૂત્ર) છે.

(૩) ધીજા સૂત્રમાં સાધુધર્મના લાલો સમજ્યા પછી, સાધુધર્મને પ્રાપ્ત કરવા માટે કેવું પવિત્ર જીવન જીવન જોઈએ અને સાધુધર્મનો કેવી રીતે સ્વીકાર કરવો જોઈએ. તેનું વિસ્તારથી અત્યંત સુંદર વર્ણન છે. સાધુપણ શહીણ કરવા ઈચ્છાનારું જીવન એવું હોલું જોઈએ કે એનાથી ક્રીધને બ સંતાપ ન થાય, આસ કરીને માતાપિતાને તો સંતાપ ન જ થવો જોઈએ. દીક્ષા લેતા પહેલાં માતા-પિતાને કેવી રીતે સમજાવવા

લેખાચે, તેમની વ્યવરથા કેવી રીતે કરવી લેધાચે ધર્ત્યાહિ અનેક વાતોનું સાચા અર્થમાં ઉત્સર્ગ-અપવાહ સહિત અત્યંત હૃહયસ્પશી વર્ણન આ વીજા સૂત્રમાં છે. માતા-પિતા આદ્ધિને સંતોષીને, વૈસ્વ પ્રમાણે દીનદુઃખી આદ્ધિને પણ સંતોષીને પ્રભુની પૂજા કરીને, સહૃદયું સમીપી, લાંબિક ધર્મમાંથી બોકેન્ટર ધર્મમાં જવા પૂર્વક દીક્ષા કેવી રીતે દેવી લેધાચે એ વાતનું અત્યંત માર્મિક વર્ણન આ વીજા સૂત્રમાં છે એટલે આનું પ્રવન્નયાયહુણુવિધિસૂત્ર અથું અરેખર સાર્થક નામ છ.

(૪) પ્રવન્નયાયહુણું દીક્ષા, પ્રદીપી, પ્રવન્નયાયહુણું પરિપાલન કેમ કરવું, તેનું અત્યંત મહાવતું વર્ણન ચોથા સૂત્રમાં છે. દીક્ષા દેવા માત્રથી કાર્ય પૂર્ણ થઈ જતું નથી. સાચા ઉપાયથીજ, સાધ્ય સિદ્ધય થાય છે. એટલે સાચી રીતે સાધુ જીવન જીવવાનો કળા ચોથા સૂત્રમાં સુદર રીતે વર્ણવી છે. જીવનમાં સર્વત્ર સમના હોવી લેધાચે. કેદીપણું હણાથહ ન ખોલો લેધાચે. આથેડ એ પેતેજ દુઃખ છે. ગુરુકુલવાસ ગુરુ ઉપર અત્યંત બહુમાન, ગુરુવ્યનની આરાહનામાંજ માર્ગ ડિત છે. એવી દર માન્યતા, ગુરુ શુદ્ધુણ ધર્ત્યાહિ ગુણો હોય તો જ દીક્ષા સાર્થક થાય છે, આવા ગુણોથી યુક્ત બની ચારાંસાચી રહીત થઈ, મોક્ષનું લક્ષ્ય રાણી શાસ્ત્રોત્તું કદ્યયન કરવું લેધાચે.

દીક્ષા લીધા પછી પણ, ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે આરાહનાની જેને પડી નથી તેને કરોજ લાભ નથી એવા માણુસને સાચી વાત કહેવાથી પણ દુઃખ થાય છે અથવા સાચી વાત કહીએ તો પણ એ અવગણુના કરે છે અથવા એને સ્વીકારતો તો નથીજ. એતા કરતા તો આરાહના બુધિથી આરાહન કરવા જતા કર્મ બહુલતાને લીધે તથા માનવસ્વભાવની નિર્ણયતાને લીધે થાડો હોય લાગી જય. વિરાધના થઈ જય તો પણ તે પરં પરાએ મોક્ષનું કારણ બને છે. આવા આરાહક

આત્માને સાચી વાત કહેવામાં આવે ત્યારે તે પોતાના હણાથહને વળગી રહેતો નથી, સાચી વાતનો સ્વીકાર પણ કરે છે, અને સાચી વાતને અમલમાં મૂકુવાનો. પ્રારંભ પણ કરે છે અને જેનામાં કર્મ બહુલતા નથી તેવા પવિત્ર આરાહક આત્માની તો ઉત્તરોત્તર શુદ્ધિજ થતી જય છે. અને એને પારમાર્થિક પ્રશામ સુખના પરમ આરૂપનો અનુભવ થાય છે.

સંભમના સાચો આરાહક સ્પષ્ટ રીતે સમજે કે ગુરુ ઉપર બહુમાન એ જ ખરેખર મોક્ષ છે કારણ: કે ગુરુબહુમાન મોક્ષનું અમેઘ કારણ છે. ગુરુબહુમાનથીજ તીર્થી કર લગવાન સાથે સંબંધ નોડાય છે. ગુરુ ઉપર જેને બહુમાન નથી તે ગમે તેટલી કિયા કરે તો પણ ખરેખર એ કિયાજ નથી! એની ધર્મકિયાઓ કુલટા સ્વીની ઉપવાસાદ કિયાઓ જેવી છે. જેમ કુલટા સ્વી ગમે તેટલી તપ આદિ કિયા કરે પણ એની કશી કિ મત નથી તેમ આવો ગુરુઅસ્થામાં નહિં રહેતાર શિષ્ય ગમે તેટલી કિયા કરે તો પણ તરવજાનીની દૃષ્ટિમાં એ નિર્ધિ કિયા છે સંસાર પરિભ્રમણ એજ તેનું ઇળ છે. આવી સમજણ આવે એનું જ્ઞામસાચું જાત છે. આવો જ્ઞાની સંખ્યમનો આરાહક આત્મા દીક્ષા લઈને અનેક જન્મો સુધી આરાહના કરીને કર્મ અપાવીને છેવટે અવશ્યમેવ મોક્ષમાં જાય છે. ધર્ત્યાહિ અનેક વાતો સંયમનું-પ્રવન્નયાયહુણું યથાર્થ પરિપાલન કેવી રીતે થાય એ જણાવવા માટે આ ચોથા સૂત્રમાં વિસ્તારથી સુંદર રીતે વર્ણવેલી છે. માટે આનું નામ પ્રવન્નયાયાના પરિપાલનું સૂત્ર છે.

(૫) પ્રવન્નયાયાના સાચા પરિપાલનનું ઇળ સિદ્ધિની-મોક્ષની પ્રાપ્તિ છે. આ સિદ્ધય અવસ્થાનું સ્વરૂપ કેવું છે, એમાં પરમ આનંદ છે ધર્ત્યાહિ અનેક વાતો હાર્ષાનિક પદ્ધતિથી શાસ્ત્રોત્તુસારે પાંચમાં સૂત્રમાં વર્ણવેલી છે. સાંખ્ય તથા ઔદ્ધ્વ દર્શનના વિચારોની પણ આમાં આદોચના

(અનુસંધાન પેજ ૪૭ ઉપર)

* समावेशना

(१) नव दमयंति :- पं. श्री पूर्णोत्तन्दिविजय (कुमारश्रमण)

प्रकाशक : संघवी जगल्लवनदास कस्तुरचंद्र शाह p/o साठंबा (साधरकांडा) गुजरात.

भी. ३८४ ३४० मूल्य रु. १-५०.

किंवा सर्वज्ञ श्री हेमचन्द्राचार्य रचित निष्ठि शताङ्का पुरुष चरित्रमां आवेद नव-
दमयंती चरित्रना आधार उपर पूर्ण मुनिश्रीके रोचक शैलीमां आभास वृद्ध सौने वांचवुं
गमे ए पद्धतिए आ 'नव दमयंती' चरित्र दिनहीमां लभेत छे. तेमां नारी जीतनी महाता
उपसी आवे छे. ने समाजमां स्त्रीतुं योग्य मान सन्मान थतुं रहे ते समाज प्रगति करी
शके छे. महापुरुषोने जन्म आपनावी अने तेमतुं घटतर करनारी नारीज छे तेथी तेमने
समाजमां योग्य स्थान मणवुं लेईको ए हकीकत आ चरित्रमां आगण तरी आवे छे

आशा छे के आ पुस्तक सौ वाचकोने गमेशे.

—का. ज. होशी

(२) नित अभरो नवकार :- मूरा लेखक पं. श्री भद्र करविजयल

अंशांडक : आचार्य श्री कुंदुंसूरीधरल महाराज.

अंशांडक : पू. मुनिराज श्री वज्रसेनविजयल

प्रकाशक : श्री रमूति अन्य समिति. डे. पी. बी. जैन ७, अरीहीया अपार्टमेन्ट,
वासण्या बस रोड पाइल, अमदाबाद ७ मूल्य रु. ४/-

पूर्ण मुनिश्री भद्र करविजयले नवकार मंत्र विषे आपेला प्रवचनोमांथा कुरेलु आ
संक्षेप 'नवकार म त्र' छे तेना उपयोगिता विषे धार्षा अगत्यनी माहिती आ संशोधमा
आपवामां आवेदी छे.

पूर्ण वज्रसेनविजयल महाराजे आ पुस्तकाना संपादकीय निर्देशमां साचु रु ५८० छ
हु "नमस्कारनो नाह" जे हुद्देमां गुजराव करे तो पछी ते हुद्देमा अन्य नाहोनी किमत
नभी होती. श्री नवकारने जुही जुही विते धारावी ऐना उपर आपी लु ढगा चिंतन करी आ
महापुरुष अमृतधारा समान आ नवकारना धाराने वहवडावी छे. ए धाराने ज्यारे आत्म-
स्पृशी वनावीशु त्यारैज नवकारना अचिन्त्य सहमान सामर्थ्यनो अनुलव डरा शकीशुः'

—का. ज. होशी

(३) १ अगवान माझावीर २ गुरु गौतमस्वामी ३ श्रीभद्र नाळचंद्र

४ श्वसा पना—जैन दर्शन पारम्पर आपाव्यामांनी प्रथम शेषीना आ चार पुस्तकानामां
प्रथम तथा चतुर्थ पुस्तकान्याना लेखक डे. कुमारयाण हेसाई छे. बाजु पुस्तकाना
लेखक रव. श्री रातवाल हीपथ द हेसाई तथा तृतीय पुस्तकाना लेखक पूर्ण
आत्मानंदल छे.

દરેક પુસ્તિકાની કિંમત રૂ. ૫/- છે અને આખા જેટની કિંમત વીસ ઇપ્પીયા છે અને ભાપુમાં લખાયેલી આ પુસ્તિકાએ જોને વાંચવી ગમે તેવી છે. —કા. જ. હેઠી

(४) तुम्हा अगे तृप्ति :- टेलर डॉ. कुमारपाण देसाई

પ્રાકશણ : કુમદુમ પ્રાકાશન, મેડિયલ સિનેમા સામે, ગાંધીરોડ, અમદાવાદ-૧ કિ. ૧૪ ઝ.

આ પુરસ્તકમાં દેખકશીએ અનેક પ્રસંગોમાંથી તથા વાંચનમાંથી ચિંતન કરીને દોષક શૈલીમાં ચિંતનપ્રેરણ પ્રસંગો વર્ણિત્વા હે. દરેક પ્રસંગને અંતે પ્રેરણું આપે એવી ચિંતન કષિકા આપી છે. તે વાંચકતા મનને મનત તરફ વાળે છે. —કા. જી. ડોશી

(૫) જોતીની એતિ :- (જેણ ધર્મક્યાઓ) લે ડૉ. કુમારપાણ હેસ ધ

પ્રકાશ - કુસુમ પ્રકાશન-૬૧, 'ગુણીતન' નારાયણ નગર સોસાયરી, જ્યે લિખાયુ માર્ગ
પાંડી અમદાવાદ ૩૮૦ ૦૦૭. મૂલ્ય છ રૂપિયા. પૃષ્ઠ ૬૨. આ નાતકી પુસ્તિકારનાં નાની નાની છિતા રૂપ્ય નૈન કૃથાચો આપવામાં આવી છે. લાખા
સરળ અને ભાવવાહી છે. આ પુસ્તિકારનાં અનેક મહાપુરુષોના જીવનમાંથી
ચારિત્ય ઘડતર કરે જાબા પ્રસંગે વાર્ષિક્યા છે. તે જધા પ્રસંગે ધ મિંડ અને
નેતિક જીવનની પ્રેરણા આપે તેવા છે. —કુ. જ. હોશી

(अनुसूचित पेज ४५८ तक)

કુરવામાં આવી છે. આ પદ્ય સત્તામાં કટેલી વાતની, શૈથિય પાંચે વર્ણવાળી. અધોગ્યને અપ્ય ત્રણે કરેલી વાતમાં જણું બેનાન છે. કંતું અકુલદ્ય એ કે મારો અધોગ્ય ઉપર કડુણા લાખીને અધી કરેની ન કરેતાં, એ જુદ્ધને આ બધી વાતો કર્યાવાળી એ જુદ્ધ આત્માનું જૈનાધી દરમા કટવાણ થાય છે, તો આ અધ્યાત્માનું નિનિમાં છુટે કર્યાન્નું છે. જ્ઞાનાં પ્રદૂરાજાનું એવા કર્યાનું સિદ્ધાંત મદદથીનું બણેલું

સ્વરૂપિલાસ નોંધ

શ્રી શિનિવાલ જીવરાજભાઈ શાહ સંવત ૨૦૪૫ના કારતક શુદ્ધ આठમને રવિવાર તા.
૬-૧૧ વાગ્ય રેખે તુર્યારું સુકામે સ્વર્ગવાસી થયા છે. તેઓશ્રી આ સકાના આલ્યુન સફુલ
હતા. તેઓશ્રી વીજનસાર સ્વભાવના તેમજ ધાર્મિક વૃત્તિના હતા. તેમજ સકા ગ્રથે અપૂર્વ
પ્રેમ ધરાવતાં હતા. શાસ્ત્ર દેખ તેઓશ્રીના આત્માને શાંતિ અર્પે એજ પ્રાર્થના.

समाचार

जैन अन्थ विमोचन समारंभ

लावनगरमां कुण्डलनगर सोसायटीमां आवेल सांकेतिक छातमां ता. २८-१२-८६ने सोमवारे आ जैन अन्थ विमोचन समारंभ घोषणा होता. आ समारंभमां स्थाइवाहामृत प्रकाशन मंडिर दूस्टे प्रकाशित करेल. श्री कुमुमांजलि, सूक्ष्मिकुम्भा अने स्रोतस्वती एवं ग्रन्थ अन्थानी विमोचनविधि करवामां आवेल. आ प्रसंगे पू.प.: श्री हानविजयल महाराज तथा पू. धर्मद्वजविजयल महाराज उपस्थित रह्या होता. पुस्तकनुँ उद्घाटन करता शेठश्री हीपचंद एस. गार्डीचे जैन साहित्य 'प्रकाशन अने ग्रन्थार्थ' न दरीआत तरक्क जैन समाजमुँ ध्यान होयुँ होतु. प्रवचन हरभीचाना हुण्डाणना समयमां लुवद्याना कार्यमां पण जैन समाजे पूरतु ध्यान आपवु जेर्दीचे एम जणाऊयुँ होतु.

'श्री गढळा महाराजापांजरापेण अने गौशाला दृस्ट'

आ संस्थाने आपातु दान ८०-८ मुजब धन्कमटेक्स सुकृत छे.

भाष्यत :- हुण्डाणनी असहय परिस्थितिमां क्साईवाडे जता लुवाने अटकावी अलयदाननुँ पून्य उपार्जन करवा विनांति

नम्र निवेदन,

गढळा तालुकाना ७६ गमना ऐडुत लाईयोतुँ संभेदन घोलवी नक्की करेल छे के गढळा तालुकामांथी एक पण जनवरने क्साई आने जवा हेवा नहीं अने तमाम पशुओने पाका स्वेच्छापाणा पशुधरमां राखवा, आ समन्वय मुजब तमाम पशुओने पांजरापेणमां राखवामां आवे छे, ते माटे चेकभा पाणीनी अवेदीये तेमज पाकी गमाण्या बनाववामां आवी छे, आ उपरांत दांतविनाना वृद्ध पशुओने साइक्टर मशीनथी घासने भूंके करीने आपवामां आवे छे तेमज डॉक्टरी सारवार अने अनुसन्धी पशुपालके रोकवामां आवेल छे.

हुण्डाणना कारणे जनवरीनी संख्या वधती जाय छे छता गढळा तालुकामांथी एकपण जनवरने क्साई आने जवा हीधेल नथी, अने जवा न हेवानो मकडम निर्णय करेल छे, आ निधोरने पार पाइवामां नियेनी योजनामां उदारदिले दान आपवा विनांति छे.

(१) क्साईवाडे जता लुव एकने अटकावी लुवे त्यां सुधी निकाववाना रु. २०१/- राखेल छे.

(२) कायमीतिथिना रु. २५०१/- तुँ दान आपनार वती हरवरसे लुव एकने क्साई पासे जतो अटकावी लुवे त्यां सुधी निकाववामां आवे छे, अने दान आपनारने अखर आपवामां आवे छे.

(३) उपरनी योजनामां अगरतो आपनी लावना मुजब पशुओने निकाववा माटे दान आपवा विनांति.

(अनुसंधान टाईटल पेज ३ उपर)

(અનુસંધાન પેજ ૪૮તું ચાહુ)

—: દાનની રકમ મોકલવાનું સ્થળ :—

—: મુંબઈ એઝિસ :—

દ્રસ્ટી મંત્રી :- જ્યંતિલાલ અન. ડેલીવાળા, ૮૦ અં. બી. અવેરીભલર, પટવાચાલ,
મંમાદેવી મંહિર પાસે, આઇન્ડિસ્પેર મુંબઈ-૪૦૦ ૦૦૨.

અ. ટે. નં. ૩૧૭૬૬૦,

ધર. ટે. નં. ૮૨૨૨૨૬૭

કાળમુખા દુષ્કાળમાં ‘વસ્ત્ર દાન’ કરો

સતત ખીજ વર્ષે પણ કાળમુખા દુષ્કાળે ગુજરાતના ડેટલાક ફ્લેન્ડસાથ ભાગેને જેરદાર લરડામાં લીધા છે. તેના ૧૭૭૮ ગામાને દુષ્કાળઅસ્ત વિસ્તાર તરીકે સરકારે જાહેર કર્યાં છે.

ઉત્તર ગુજરાતના સીમાડે આવેલા પછાત બનાસકાંડાના ૧૩૭૦, કુચ્છ જિલ્લાના ૬૦૬ અને મહેસાણા જિલ્લાના ચાર તાલુકા સમી, હારીજ, ચાણુરમા અને પાટણ તાલુકાઓના ૩૬૧ ગામાના વેહના તો સૌથી વિશેષ છે.

અનાસકાંડા જિલ્લો અમારી લોકગણુ પ્રવૃત્તિઓનું વર્ષોથી કે.ડ્ર સ્થાન છે. છેલ્લાં ૪૩ વર્ષોથી અમે એ વિસ્તારમાં વર્ષે ત્રણસે જેટલી પરયોનું સંચાલન કરીએ છીએ

આ બધાં એ વર્ષની અનાવૃદ્ધિના કારણે દુષ્કાળની નાગચુડમાં ઇસાતાં તે બધાં પર ‘હુઃખના દુંગરો’ ઉત્તરી પડ્યા છે.

આ વિષમ પરિસ્થિતિમાં અમારી પ્રથમ પ્રવૃત્તિ બનાસકાંડાના અકિંચત કુદુંઘોમાં કિયાળાની કડકડતી ઠંડીમાં વસ્ત્રો આપવાની છે.

પાંચ વર્ષિતા પર્યાંતના એક ગરીબ કુદુંઘને કિદ્દાયત ભાવનો એક ધારળો તેમજ સાડ્યો ચાંદે તર આપવા માટે થતા ખર્ચના હો. ૫૦ લેખે જેટલાં ગરીબ કુદુંઘને વસ્ત્રો આપવા થતી ભાવના નીચેના સરનામે જણ્યાંને.

આ દાન કર્મજૂત છે. બનાસકાંડા જિલ્લા સહાયક ઇંડ ટ્રસ્ટ-આ નામનો, કોસ ચેક, ડાઇટ અગર રોડા માકલી શાકાશે. દાતાઓનાં શુલ નામે પ્રસિદ્ધ થશે. એછામાં એછી ઇ. પાંચસોની રકમ અમારી આ પ્રવૃત્તિ માટે ઉપયોગી થશે.

કન્યાલાલ હુર્લભરામ ભણુસાલી

મેનેલુંગ દ્રસ્ટી, બનાસકાંડા, જિલ્લા સહાયક ઇંડ ટ્રસ્ટ,

૧૭/૧૫ નવજીવન સોસાયટી, ચાંદે માળે, લેમીંગન રોટ, મુંબઈ-૮ ટે. નં. ૮૬૫૪૭૭

Atmanand Prakash]

[Regd. No. G. B. V.13

દરેક લાયથેરી તથા ઘરમાં વસાવવા જેવા અલાદ્ય છાંથો।

* તારીખ ૧-૧૧-૮૬ થી નીચે મુજબ રહેશે. *

સંસ્કૃત છાંથો	કીંમત	ગુજરાતી છાંથો	કીંમત
નિશાષી શલાકા પુરુષચરિતમ् મહાકાળભ. ૨-પૂર્વ ૩-૪		શ્રી શંતનુજ્ય ગિરિશાલ દર્શન	૧૦-૦૦
પુસ્તકાકારે (મૂળ સંસ્કૃત)	૪૦-૭૦	વૈરાગ્ય અરણ્યા	૩-૦૦
નિશાષી શલાકા પુરુષચરિતમ् મહાકાળભ. પર્વ ૨-૩-૪ પ્રતાકારે (મૂળ સંસ્કૃત)	૪૦-૦૦	ઉપદેશમાળા ભાવાંતર	૩૦-૦૦
બ્રાહ્મશારં નયચક્રમ્ ભાગ ૧લો	૬૦-૦૦	ધર્મ ક્રીશાલ્ય	૫-૦૦
બ્રાહ્મશારં નયચક્રમ્ ભાગ ૨લો	૬૦-૦૦	નમસ્કાર મહામંત્ર	૫-૦૦
સ્વી નિવોષુ ડેવલીલુક્તિ પ્રકરણું મૂળ	૨૦-૦૦	૫૦ આગમ પ્રલાઙ્કર પુરુષવિજયલુ	
જિનનદત આપયાન	૧૦-૦૦	શ્રદ્ધાંજલી વિશેષાંધક પાડુ આર્ધિંગ	૧૫-૦૦
શ્રી સાધુ-સાધ્વી યોગ્ય આવરણક હિયાસૂત્ર પ્રતાકારે	૧૦-૦૦	ધર્મબિન્હ છાંથ	૧૫-૦૦
પ્રાકૃત બ્યાકરણમ્	૪૦-૦૦	સુક્તા રત્નાવલી	૧-૦૦
ગુજરાતી છાંથો		સુક્તા સુક્તાવલી	૧-૦૦
શ્રી શ્રીપાળગણનો રાસ	૩૦-૦૦	નૈન દર્શન મીમાંસા	૫-૦૦
શ્રી જાયદું અને જોયું	૫-૦૦	શ્રી શનુંજ્ય તાર્થનો પંદરમો ઉદ્ઘાર	૨-૦૦
શ્રી સુપાર્થનાથ ચરિત ભાગ ૧ લો	૧૦-૦૦	આહંતું ધર્મપ્રકાશ	૨-૦૦
શ્રી ધ્યારણ ડેખ ભાગ ૧લો	૨૦-૦૦	આત્માનંદ ચોવીરી	૨-૦૦
શ્રી આત્મકાન્તિ પ્રકાશ	૫-૦૦	અદ્વાચર્ય ચારિત પુનલિંગયી સંશોધ	૫-૦૦
શ્રી જાનપ્રદીપ ભાગ ૧-૨-૩ સાથે		આત્મવલ્લભ પૂજા	૫-૦૦
દે. સ્વ. પુ.આ. શ્રીવિ. કસ્તુરસૂરીશ્વરલુ	૩૦-૦૦	ચૌદ રાજલોલ પૂજા	૨-૦૦
શ્રી સુમતિનાથ ચરિત ભાગ-૧	૨૦-૦૦	નવપદળની પૂજા	૫-૦૦
,, , ભાગ-૨	૪૦-૦૦	ગુરુલક્ષ્મિ ગંડુલી સંશોધ	૨-૦૦
		ભક્તિ ભાવના	૧-૦૦
		હું અને મારી બા	૫-૦૦
		નૈન શારદી પૂજનવિધિ	૦-૫૦

લખો :- શ્રી નૈન આત્માનંદ સભા ખારગેઠ, ભાવનગર (સીરાધુ)

તાંત્રી શ્રી હાન્તિલાલ ને. દોશી એમ. એ

પ્રકાશક : શ્રી નૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર.

મુદ્રણ : શેઠ ડેમેન્ડ દર્શિલાલ આનંદ પ્રી પ્રેસ, સુતારાબાદ, ભાવનગર.